

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 november 2016 met nummer RvVb/A/1617/0276
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0414/A

Verzoekende partij de heer **Kris KINDERS**, met woonplaatskeuze te 9220 Hamme
Koerspleinstraat 1A

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 9 maart 2016, geregulariseerd bij aangetekende brief van 17 mei 2016, de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 4 februari 2016.

De verwerende partij heeft aan de bv DE GRAVE, hierna aanvrager, een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een meergezinswoning met 3 wooneenheden en 5 garages op een perceel gelegen te Hamme, Weststraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 2126Z3

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 26 juli 2016 heeft de waarnemend voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de in het verzoekschrift vervatte grieven inhoudelijk niet kunnen worden beschouwd als een middel zoals bedoeld in de zing van artikel 15, 4° Procedurebesluit en dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

II. Middelen

De aangevochten beslissing (de gestelde voorwaarde) schendt artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

(Motiveringswet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

De artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn.

Wat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft omvat de besluitvorming van de Deputatie enkel en alleen een herhaling van het standpunt van de appellant/vergunningsaanvrager, niets meer, hetgeen in strijd met de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet.

De motivering van de Deputatie beperkt zich tot een opsomming van feitelijkeheden zonder haar beslissing hieromtrent juridisch te verantwoorden.

De loutere verwijzing naar de bepalingen van de VCRO volstaan niet.

Ondergetekende verwijst naar de bepalingen van artikel 4.3.1.§2 VCRO waarin wordt gesteld:

§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

- 1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;*
- 2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;*
- 3° indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.*

De Vlaamse Regering kan, thematisch of gebiedsspecifiek, integrale ruimtelijke voorwaarden bepalen, ter beoordeling van de inpassing van welbepaalde handelingstypes, of van handelingen in specifieke gebieden, in een goede ruimtelijke ordening, onverminderd strengere planologische voorschriften of verkavelingsvoorschriften.

Er werd niet gemotiveerd waarom het standpunt van appellant werd gevolgd en waarom het standpunt van de gemeente en verzoeker als bezwaarhebber niet wordt gevolgd.

Handelen met miskenning van elementaire motiveringsplicht is strijdig met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Ondergetekende verwijst voor het overige naar de inhoud van zijn verzoekschrift en zijn verzoek tot regularisatie, beide met aangehechte stukken.

...

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verantwoordingsnota enkel voor het overige verwijst naar het inleidend verzoekschrift en aldus nalaat om concreet aan te duiden waar en op welke wijze in het verzoekschrift de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur omschreven worden.

In haar verantwoordingsnota stelt de verzoekende partij dat er een schending zou zijn van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Vermits de vereiste van 15, 4° Procedurebesluit betrekking heeft op de uiteenzetting in het (initiële) verzoekschrift, kan de Raad geen rekening houden met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen zoals deze opgenomen in de verantwoordingsnota, wanneer vastgesteld wordt dat deze argumentatie reeds had kunnen ingeroepen worden bij het indienen van het verzoekschrift.

Aangezien een middel dient te bestaan uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel volgens de verzoekende partij wordt geschonden, kan de Raad dan ook niet anders dan vaststellen dat het inleidend verzoekschrift dit niet bevat.

De verantwoordingsnota kan en mag daarenboven niet gelijkgesteld worden met de mogelijkheid om het verzoekschrift op basis van artikel 17, §2 Procedurebesluit te regulariseren. Dit artikel voorziet immers niet in de mogelijkheid tot het regulariseren van de vereiste dat het verzoekschrift de ingeroepen middelen bevat.

Het verzoekschrift voldoet bijgevolg niet aan artikel 15, 4° Procedurebesluit.

Gelet op het voorgaande dient dan ook te worden vastgesteld dat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

Gelet op artikel 59, §4 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. Het beroep is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, worden ten laste van de verzoekende partij gelegd.

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER